

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale V Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Magdalena Gabriel**

Protokolant : Izabela Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013 r. we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Stare Miasto Małgorzaty Kalecińskiej

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

M. S. (1)

ur. (...) we W.,

córki L. i E. z d. O.

PESEL (...)

oskarżonej o to, że :

I. w dniu 06 października 2012 r. we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia płaszcza marki H., tj. mienia o wartości 1199,95 zł czym działała na szkodę V. G. sp. k. z siedzibą we W., przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia, sygnatura akt VK 1248/08 z dnia 02.10.2008 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności którą to odbywała w okresie od 22.03.2011 r. do 22.11.2011 r. w Zakładzie Karnym w K.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 17 października 2012 r. we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia spodni męskich marki W., tj. mienia o wartości 329,95 zł, czym działała na szkodę (...) Sp. k. z siedzibą we W. przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia sygnatura akt VK 1248/08 z dnia 02.10.2008 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, którą to odbywała w okresie od 22.03.2011 r. do 22.11.2011 r. w Zakładzie Karnym w K.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. we wrześniu 2012 r. we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dwóch kurtek dżinsowych marki S., tj. mienia o wartości 258 zł, czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia sygnatura akt VK 1248/08 z dnia 02.10.2008 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, którą to odbywała w okresie od 22.03.2011 r. do 22.11.2011 r. w Zakładzie Karnym w K.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w październiku 2012 r. we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia marynarki damskiej marki (...), swetra marki (...) oraz spodni marki (...) tj. mienia o wartości 697 zł, czym działała na szkodę (...) z siedzibą we W. przy czym

czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia sygnatura akt VK 1248/08 z dnia 02.10.2008 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, którą to odbywała w okresie od 22.03.2011 r. do 22.11.2011 r. w Zakładzie Karnym w K.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w dniu 12 grudnia we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dwóch par spodni dresowych m-ki N., spodni jeansowych oraz butów marki C. (...) tj. mienia o wartości 609,96zł, czym działała na szkodę T. M. z siedzibą we W. przy czym czynu tego dopuściła się będąc uprzednio skazaną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia sygnatura akt VK 1248/08 z dnia 02.10.2008 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, którą to odbywała w okresie od 22.03.2011 r. do 22.11.2011 r. w Zakładzie Karnym w K.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżoną **M. S. (1)** za winną czynów opisanych w pkt I-V części wstępnej wyroku, z tym iż przyjmuje, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania) od dnia 17 października 2012 roku do dnia 8 października 2012 roku oraz od dnia 12 grudnia 2012 roku do dnia 13 grudnia 2012 roku;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, a na podstawie art. 195 k.k.w. zarządza zniszczenie dowodu rzeczowego z wykazu dowodów rzeczowych Drz 87/13 poz. 1;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządza zwrot pokrzywdzonemu (...) Sp. k. z siedzibą we W. dowodu rzeczowego z wykazu dowodów rzeczowych nr I/33/13 k. 89 poz. 2-3;

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej **M. S. (1)** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. k. z siedzibą we W. kwoty 1.199,95 zł (jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 95/100), na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 258 zł (dwieście pięćdziesiąt osiem złotych) i na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 697 zł (sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych);

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

We wrześniu 2012 r. M. S. (1) w sklepie (...) we W. przy placu (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dwóch kurtek dżinsowych o łącznej wartości 258 zł.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej M. S. (1) k. 35-36, k. 76,

- zeznania świadka M. S. (2) k. 25,

W dniu 6 października 2012 r. M. S. (1) w sklepie (...) we W. przy placu (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia płaszcza marki H. o wartości 1.199,95 zł.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej M. S. (1) k. 35-36, k. 76,

- zeznania świadka P. Z. k. 8-9, k. 19,

W dniu 17 października 2012 r. M. S. (1) w sklepie (...) we W. przy placu (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia spodni marki W. o wartości 329,95 zł. Za linią kas została ujęta przez pracownika ochrony. Po przyjeździe policji w jej torebce ujawniono przedmiotowe spodnie pozbawione zabezpieczeń. Spodnie wróciły do dalszej sprzedaży.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej M. S. (1) k. 35-36, k. 76,

- zeznania świadka P. Z. k. 8-9, k. 19,

W październiku 2012 r. M. S. (1) w sklepie (...) we W. przy placu (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia marynarki damskiej, swetra oraz spodni o łącznej wartości 697 zł.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej M. S. (1) k. 35-36, k. 76,

- zeznania świadka A. S. k. 28-29,

W dniu 12 grudnia 2012 r. M. S. (1) w sklepie (...) we W. przy ul. (...) dokonała zaboru w celu przywłaszczenia: dwóch par spodni dresowych marki N., spodni dżinsowych oraz butów marki CALVIN K. o łącznej wartości 609,96 zł. Ubrania te schowała do torebki. Podeszła do kasy zapłaciła za inne rzeczy. Następnie wyszła ze sklepu. Kiedy przechodziła przez bramki zabezpieczające uruchomił się alarm. Została zatrzymana, w jej torebce ujawniono skradzione przedmioty. Powróciły one do dalszej sprzedaży.

Dowód: - wyjaśnienia oskarżonej M. S. (1) k. 35-36, k. 76,

- zeznania świadka S. K. (1) k. 64,

- protokół kradzieży k. 68,

M. S. (1) ma obecnie 28 lat, jest panną, ma jedno dziecko w wieku 7 lat. Ma wykształcenie zawodowe – zawód wyuczony krawcowa. Jest zarejestrowana w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Pozostaje na utrzymaniu swojej matki i konkubenta. Nie leczyla się neurologicznie. Leczyla się odwykowo i psychiatrycznie.

Była pięciokrotnie karana sądownie za przestępstwa przeciwko mieniu. W szczególności wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście Wydział V Karny z dnia 2 października 2008 r., sygn. akt V K 1248/08 została skazana za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2010 r. zarządzono wykonanie kary. M. S. (1) karę odbywała od 22 marca 2011 do dnia 22 listopada 2011 r.

Dowód: - dane o karalności k. 53-54,

- odpis wyroku II K 259/08 k. 87-88,

- odpis wyroku V K 2120/07 k. 92,

- odpis wyroku V K 1248/08 k. 93,

- odpis wyroku II K 288/08 k. 98-99,

- wyjaśnienia oskarżonej M. S. (1) k. 35-36,

W toku postępowania przygotowawczego M. S. (1) została poddana badaniu przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów. Biegli na podstawie akt sprawy oraz w oparciu o przeprowadzone badanie stanu psychicznego zgodnie stwierdzili, iż nie cierpi ona obecnie i nie cierpiała w krytycznym czasie na chorobę psychiczną. Nie jest też upośledzona umysłowo. Wykluczyli także inne zakłócenia czynności psychicznych mogące mieć wpływ na ocenę poczytalności

podejrzanej. Biegli rozpoznali u M. S. (1) zespół uzależnienia spowodowany używaniem opiatów – heroiny (w deklarowanej abstynencji), co nie ma znaczenia w ocenie jej poczytalności w niniejszej sprawie w odniesieniu do stawianych zarzutów przeciwko mieniu. Stwierdzili, iż tempore criminis M. S. (1) nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolność rozpoznania znaczenia zarzucanych jej czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki określone w art. 31 § 1 i 2 k.k. W obecnym stanie może brać udział w postępowaniu karnym.

Dowód: - opinia sądowo – psychiatryczna - osobny tom,

M. S. (1) przyznała się do zarzucanego czynu. Wyjaśniła, iż ukradzione rzeczy sprzedawała, a pieniądze przeznaczała na życie.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonując ustaleń dotyczących stanu faktycznego oparł się w głównej mierze na wyjaśnieniach oskarżonej i zeznaniach świadków P. Z., M. S. (2), A. S. i S. K. (2), w ocenie Sądu nie było bowiem żadnych podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Wszystkie relacje stanowiły spójną, niesprzeczną i wzajemnie uzupełniającą się całość. Znajdowały także potwierdzenie w całokształcie materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Należy również podkreślić, iż świadkowie ci są dla oskarżonej osobami obcymi, nie mieli z nią żadnego kontaktu bądź zetknęli się z nią w przypadkowych okolicznościach i brak jest jakichkolwiek podstaw do twierdzeń by mieli obciążać oskarżoną swymi zeznaniami, w szczególności, iż oskarżona ich nie kwestionowała, przyznając się do popełnienia zarzucanych jej czynów.

Dokonując ustaleń odnośnie osoby oskarżonej i jej dotychczasowego sposobu życia Sąd posłużył się znajdującymi się w aktach sprawy danymi o karalności, a także danymi zawartymi w wyjaśnieniach oskarżonej.

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala niewątpliwie na przyjęcie, iż oskarżona swym zachowaniem wyczerpała ustawowe znamiona czynu określonego w art. 278 § 1 k.k. albowiem: w dniu 06 października 2012 r. we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia płaszcza marki H., tj. mienia o wartości 1199,95 zł zaś w dniu 17 października 2012 r. we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia spodni męskich marki W., tj. mienia o wartości 329,95 zł czym działała na szkodę V. G. sp. k. z siedzibą we W.. Nadto we wrześniu 2012 r. we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dwóch kurtek dżinsowych marki S., tj. mienia o wartości 258 zł, czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o., w październiku 2012 r. we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia marynarki damskiej marki (...), swetra marki (...) oraz spodni marki (...) tj. mienia o wartości 697 zł, czym działała na szkodę (...), zaś w dniu 12 grudnia we W. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dwóch par spodni dresowych m-ki N., spodni jeansowych oraz butów marki C. (...) tj. mienia o wartości 609,96zł, czym działała na szkodę T. M. z siedzibą we W..

Przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. dopuszcza się ten kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Biorąc pod uwagę, iż oskarżona najpierw pozbawiała odzież zabezpieczeń, a następnie wyносиła ze sklepu nie uiszczając zapłaty, celem jej późniejszej sprzedaży zrealizowane zostały wszystkie znamiona powyższego przepisu ustawy karnej.

Oskarżona M. S. (1) dopuściła się nadto czynu z art. 278 § 1 k.k. w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k. Tak zwana recydywa specjalna podstawowa została przewidziana w art. 64 § 1 k.k., zgodnie z treścią, którego występuje ona wówczas, gdy sprawca skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności popełnia w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które był już skazany. M. S. (1) była uprzednio skazana wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście Wydział V Karny z dnia 2 października 2008 r., sygn. akt V K 1248/08 za czyn z art. 278 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby. Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2010 r. zarządzone wykonanie kary. M. S. (1) karę odbywała od 22 marca 2011 do dnia 22 listopada 2011 r.

Jednocześnie też Sąd przyjął, iż czyny zarzucane oskarżonej stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 k.k. Z ciągiem przestępstw mamy do czynienia wówczas, gdy po pierwsze sprawca dopuszcza się dwu lub więcej

zachowań będących samodzielnymi czynami, z których każde wzięte z osobna stanowi realizację znamion jakiegoś typu czynu zabronionego, nadto do ich popełnienia dochodzi przed zapadnięciem pierwszego wyroku chociażby nieprawomocnego, co do któregośkolwiek z nich. Po trzecie czyny te muszą zostać popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, a kwalifikacja każdego z przestępstw składających się na ciąg jest tożsama.

Z podobnym sposobem popełnienia przestępstw mamy do czynienia, wówczas gdy sprawca wykorzystuje powtarzającą się sytuację (okradając na przykład osoby, które pozostawiają w lokalach swoje rzeczy bez nadzoru), a sposób jego działania jest w każdym przypadku do siebie zbliżony (przykładowo przestępstwa popełnia przy użyciu takich samych lub podobnych narzędzi, metod). Nie będzie więc można mówić o podobnym sposobie popełnienia w przypadku dwóch kradzieży z włamaniem, z których pierwsza jest włamaniem do samochodu prowadzącym do kradzieży radiodbiornika, druga zaś – to włamanie do mieszkania i wyniesienie z niego kosztownych przedmiotów (tak A. Zoll w: G. Bogdan, Z. Cwiąkański, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks ... s. 572).

Czyny zarzucane oskarżonej spełniają powyższe kryteria – są to popełnione w podobny sposób przestępstwa o tożsamej kwalifikacji, w krótkich odstępach czasu, zanim zapadł wyrok co do któregośkolwiek z nich.

Wymierzając karę Sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające przede wszystkim znaczną społeczną szkodliwość czynów popełnionych przez oskarżoną, wyrażającą się przede wszystkim w charakterze dobra naruszonego przez oskarżoną, mienia. W szczególności zauważyć należy, iż oskarżona nie kradła rzeczy tanich czy też pierwszej potrzeby, koncentrowała się na ubraniach renomowanych marek. Nadto oskarżona działała w sposób zorganizowany, z premedytacją przynosząc ze sobą obciążki celem usuwania za ich pomocą zabezpieczeń. Jednocześnie też oskarżona jest osobą karaną za przestępstwa przeciwko mieniu. Nadto dopuściła się zarzucanego jej czynu w warunkach powrotu do przestępstwa.

Okoliczności łagodzących Sąd dopatrywał się w tym, iż oskarżona przyznała się do winy.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się szczegółowymi dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 k.k., bacząc by jej wymiar nie przekraczała stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonej.

Sąd oceniał także postawę oskarżonej, jej warunki i właściwości osobiste oraz dotychczasowy sposób życia.

Dlatego też na podstawie art. 278 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonej karę jednego roku pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy oskarżonej, a kara w wyższym wymiarze byłaby - przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności podmiotowych i przedmiotowych inkryminowanego czynu – karą zbyt surową o charakterze stricte odwetowym. Wymierzona oskarżonej kara odpowiada nie tylko stopniowi jej winy, ale realizuje też w stosunku do niej cele zapobiegawcze i wychowawcze. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary pozbawienia wolności ma bowiem na celu odstraszenie sprawcy od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonych zarówno wobec własnego czynu, jak i przestępstwa w ogóle. Jednocześnie kara orzeczona wobec oskarżonej czyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełnia swe zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

Zdaniem Sądu, w stosunku do oskarżonej nie zachodziła pozytywna prognoza społeczno – kryminologiczna, pozwalająca na zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. Sąd miał bowiem na uwadze, iż oskarżona wielokrotnie wchodziła w konflikty z prawem, w tym była karana za umyślne przestępstwa podobne. Orzekano już wobec niej pięciokrotnie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, w czterech przypadkach zarządzono wykonanie kary. Nadto przypisanych jej czynów oskarżono dopuściła

się działając w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Jednocześnie jak wynika ze zgromadzonych w aktach odpisów wyroków oskarżona w dalszym ciągu powiela analogiczny sposób działania – dokonuje kradzieży sklepowych. Reasumując, postawa oskarżonej, jej właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia nie dały podstawy do przyjęcia, że kara orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie środkiem wystarczającym do zapewnienia przestrzegania przez oskarżoną porządku prawnego w przyszłości, a w szczególności zapobiegnie popełnieniu przez nią kolejnego przestępstwa. Wręcz przeciwnie ich analiza prowadzi do przekonania, iż jedynie kara o charakterze bezwzględny może w sposób odpowiedni wpłynąć na jej zachowanie.

Wymierzona oskarżonej kara jest proporcjonalna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Spełni ona swoje cele wychowawcze, zapobiegawcze oraz ogólnie i szczególnieprewencyjne.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył na poczet wymierzonej oskarżonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie (zatrzymania) od dnia 17 października 2012 roku do dnia 8 października 2012 roku oraz od dnia 12 grudnia 2012 roku do dnia 13 grudnia 2012 roku.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa, a na podstawie art. 195 k.k.w. zarządzono zniszczenie dowodu rzeczowego z wykazu dowodów rzeczowych Drz 87/13 poz. 1 w postaci ciężek do skórek jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządzono zwrot pokrzywdzonemu (...) Sp. k. z siedzibą we W. dowodu rzeczowego z wykazu dowodów rzeczowych nr I/33/13 k. 89 poz. 2-3. w postaci płyt CD z zapisem z monitoringu.

Jednocześnie na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonej na podstawie art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. k. z siedzibą we W. kwoty 1.199,95 zł, na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. kwoty 258 zł i na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 697 zł. Zgodnie bowiem z treścią art. 46 § 1 k.k. w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Wobec faktu, iż rzeczy będące przedmiotem kradzieży zarzucanych oskarżonej w punkcie II i V części wstępnej wyroku, zostały odzyskane przez pokrzywdzonych – (...) Sp. k. oraz ***TkMaxx*** i powróciły do dalszej sprzedaży Sąd nie miał podstaw, aby nakładać na oskarżoną obowiązek określonego w art. 46 k.k. w tym zakresie.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach stanowił art. 624 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. Sąd uznał, iż sytuacja rodzinna i majątkowa oskarżonej – jest osoba bezrobotną, wskazuje, iż istnieją podstawy do uznania, iż uiszczenie ich byłoby dla niej zbyt uciążliwe.